

liggende; der forterer under Rigsdagen, følger deraf, at Alt, hvad der i Loven vedkommer denne Gjenstand, kan komme under Forhandling her i Thinget, ligesom der ogsaa kan stilles Endringsforslag dertil.

Ministeren for Kongeriget's særlige Finantser: Jeg skal kun bemærke, at jeg er aldeles enig med den ærede Formand i, at det er en Selsølgje, at ikke alene dette lille Lovbøhast, der kun angaaer Datoen for Koloniallovens Straftvæden, men ogsaa alle denne Lovs Enkeltheder kunne komme under Forhandling her. Jeg troer imidlertid, at det vil være overordentligt vanskeligt for den høitagtede Formand at sige, hvad der er Koloniernes indre Anliggender; thi det er et Begreb, som det ikke har været muligt at blive enig om, hvorfor man jo heller ikke har kunnet finde nogen anden Udvei med Hensyn til Delingen af Koloniernes indre og deres andre Anliggender, der henhøre under Rigsraadet, end at man maa have saavel Rigsraadets som Rigsdagens Samtykke til Ordningen af alle Koloniernes Anliggender. Paa Grund heraf anseer jeg det som en Selsølgje, at alle Koloniallovens Enkeltheder ville her kunne blive Gjenstand for Drøftelse og Endringsforslag, forsaavidt man dertil maatte finde Anledning. Ibet jeg saaledes subkommen anerkjender Rigsdagens formelle Berettigelse i saa Henseende, kan jeg dog ikke tilbageholde det Ønske, at man vil vedtage Loven usorandret, da jeg troer, at det er i Koloniernes Interesse, at dette Anliggende endelig engang kan finde sin Afgjørelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udskast til Lov angaaende en for Kjøbstad og Land sølles overordnet kommunal Bestyrelse m. v. (Lovbøhastet findes i Tillæg A.)

Christensen: Denne Sag har, som bekendt, saa ofte og saa vidtløftigt været behand-

let i begge Rigsdagens Thing, at der neppe er Anledning til nogen vidtløftig Drøftelse deraf, navnlig paa dette Stadium. Jeg skal derfor heller ikke, idet jeg har reist mig, gjøre uden to Bemærkninger om den Stilling, jeg i det Mindste for mit Vedkommende vil indtage til den. For det Første troer jeg, at det maa ligge i det ærede Things Interesse med en særlig Opmærksomhed at tage i Betragtning den Stand, den Redaktion, hvormed Lovforslaget sidst forlod det andet Thing. Jeg maa i det Mindste sige, at jeg for min Deel vil, saaledes som det i dette Dieblit stiller sig for mig efter den flygtige Betragtning, jeg har kunnet anstille, hovedsagelig arbejde hen til at bringe Forslaget i saa nøie Overeensstemmelse, som gjørligt er, med den Affattelse, det der har faaet. Den anden Bemærkning, som mere er principiel, og som jeg ikke kan tilbageholde, er den, at det er aabenbart og vitterligt for os Alle, at der i denne Lov er lagt til Grund et Hensyn til Kjøbstæderne og navnlig til Kjøbstædernes Fordomme eller Frygt for at gaae sammen med Landboerne i dette overordnede Raad, der har medført, at man har givet dem en Repræsentation, der i Tallet ikke kunde tilkomme dem ligeoverfor Landboerne. Fra Begyndelsen af, da for flere Aar tilbage denne Sag første Gang blev reist, kunde jeg forstaae det, og jeg har ikke villet stille mig mod denne Afvigelse fra det formeentlig ellers heldige og rette Princip. Jeg er nu, da der er gaaet en længere Tid, og da den konstitutionelle Dplysning i det Hele taget har udviklet sig saameget mere, i stor Tvivl om, hvorvidt det i dette Dieblit endnu er ret at slutte sig til et mindre rigtigt Princip; dog tilstaaer jeg, at det, i Betragtning af samtlige Forhold og i Betragtning af det Ønskelige i dog endelig engang at faae Ende paa en Sag, der næsten kunde synes at have været uendelig, i alt Fald naar man seer hen til den Tid og den Behandling, den har faaet, er meget rimeligt, at jeg indskrænker mig til for Tiden at have gjort denne Bemærkning, som et Slags Forbehold og for at sikkre min Stilling til Spørgsmaalet under en fremtidig Eventualitet, som maaskee maatte kunne vise, at det er en uheldig, som det er en i sig selv